

“भीठे बच्चे- २१ जन्मको लागि पुण्यको खाता जम्मा गर्नु छ, योगबलबाट पापको खातालाई भस्म गर्नु छ, त्यसैले अन्तर्मुखी बना।”

प्रश्न:- कुन श्रीमतको पालन गर्नाले वाणी भन्दा पर जाने पुरुषार्थ सहज हुन्छ?

उत्तर:- श्रीमतले भन्दछ- प्यारा बच्चाहरू! अन्तर्मुखी बन, बाहिरबाट केही नबोल। यस श्रीमतलाई पालन गर्नु भन्ने सजिलै सँग वाणी भन्दा पर जान सक्नेछौ। जति याद गछौ, स्वदर्शन चक्र घुमाउँछौ, त्यति कमाई जम्मा हुँदै जान्छ। यादको लागि अमृतबेलाको समय धेरै राम्रो हुन्छ। त्यस समयमा उठेर अन्तर्मुखी बनेर आत्म-स्वरूपमा स्थित भएर बस।

गीत:- तुने रात गँवाई...

ओम् शान्ति। यो कसले सम्झाउँछ, अन्तर्मुखी बन, बाहिरबाट केही पनि नबोल, आफ्नो स्वरूपमा स्थित भएर बस? बाबाले बच्चाहरू सँग भन्नुहुन्छ मुखबाट केही पनि नबोल। राम-राम आदि त धेरै भन्दै आयौ तर त्यस भनाइबाट पनि मनुष्य पावन बन्न सक्दैनन्। मनुष्य पतितबाट पावन तब बन्न सक्छन् जब पतित-पावन बाबाको श्रीमतमा चल्छन्। पतित-पावन भन्दाखेरि बाबाको याद आउँछ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी अवश्य पतित थियौ नि। अब तिमी पावन बनिरहेकाछौ। सत्ययुगमा कोही पनि पतित हुँदैन। पाँच हजार वर्ष पहिले सृष्टि जब पावन थियो तब एउटै धर्म थियो। बाबाले त सुखको नै सृष्टि रचनुहुन्छ नि। सृष्टि सुखधाम थियो। लक्ष्मी-नारायण, राम-सीता आदिका मन्दिर सत्ययुग त्रेताका निशानी हुन्। सत्ययुगमा अवश्य लक्ष्मी नारायणको घराना थियो। यही भारतवर्षमा सूर्यवंशी-चन्द्रवंशीको राज्य चल्दथ्यो। जुन अहिले फेरि स्थापना भइरहेको छ। यसलाई भनिन्छ विश्वको इतिहास-भूगोल। यो त मनुष्यले नै जान्नेछ, जान्दैन भन्ने जनावर भन्दा पनि खराब मानिन्छ। बाबालाई जान्नको लागि कति धक्का खान्छन् तर जान्न सक्दैनन्। तिमी बाबाको बच्चा बनेका छौ त्यसैले बाबाले आफ्नो परिचय दिनु हुन्छ। पहिले परिचय नहुँदा त्यसको परिणाम के भयो? टुहुरा, नास्तिक, अनाथ बन्छन्। अहिले तिमी बाबाको बनेका छौ, बाबाबाट वर्सा लिइरहेकाछौ। धेरै ठूलो वर्सा छ, २१ जन्म स्वर्गको राजधानी मिल्छ। कुनै कम कुरा हो र! लक्ष्मी-नारायणको राज्य भएको ५ हजार वर्ष भयो। फेरि इतिहास दोहोरिन्छ।

बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- मेरो श्रीमतमा चल, अन्तर्मुखी बन, बहिर्मुखी नबन। अहिले यस समयमा घोर अन्धकार छ, यसलाई रात भनिन्छ। अब प्रभात भइरहेको छ। कलियुग अन्त्यलाई घोर अँध्यारो, सत्ययुग आदिलाई घोर उज्यालो भनिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म आउँछु नै संगममा, जब सबै मनुष्य पतित हुन्छन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई सदा सुखको वर्सा दिन आएको छु। विनाश सामुन्ने खडा छ। धेरै गयो, थोरै रह्यो, त्यसैले अब छिटो-छिटो पुरुषार्थ गरेर बेहदको बाबाबाट वर्सा लेऊ, जसरी सबैले लिदैछन्। सबै पुरुषार्थी छन्। अब सबैले स्वीट होम (शान्तिधाम), वाणी भन्दा पर जानु छ। त्यो हो हामी आत्माहरूको घर, निर्वाणधाम। धाममा कुनै एक मात्र रहदैन। जति पनि जीव आत्माहरू छन्, ती सबै शरीर छोडेर जान्छन्। आफ्नो घर बाबाको पास। त्यो हो निराकारी वृक्ष। जसरी चित्रमा पनि वृक्ष देखाइएको छ। त्यो

२०७५ भाद्र १३ बुधवार २९-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

हो हामी आत्माहरूको घर- शान्तिधाम। फेरि हामी आउनेछौं सुखधाम। अब ८४ जन्मको चक्र पूरा हुन्छ, कलियुगपछि सत्ययुग अवश्य आउँछ। द्वापरपछि कलियुग अवश्य आउँछ। बाबा भन्नुहुन्छ- म कल्प-कल्प, कल्पको संगमयुगमा आउँछु, पुरानो दुनियाँको विनाश गराउँछु। जबसम्म नयाँ दुनियाँको स्थापना हुन्छ तबसम्म यस पुरानो दुनियाँमा बस्नु पर्ने हुन्छ। जबसम्म नयाँ घर बन्दैन तबसम्म पुरानै घरमा बस्छन् नि। फेरि जब नयाँ बनिसक्यो तब पुरानोलाई भत्काइन्छ। यो पनि पुरानो चीज हो। यसको विनाशको लागि यो महाभारत लडाइँ हो। बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। आत्माले नै भन्छ- लौकिक (जिस्मानी) ज्ञान पनि आत्माले नै सिक्दछ। आत्मा भन्छ- म प्रिन्सिपल हुँ, सर्जन हुँ। आत्माको ज्ञान नहुनाको कारण देह-अभिमानी बन्छन्। आत्माले नै संस्कार लिएर जान्छ। तिमी बच्चाहरू सम्झन्छौ- शिवबाबाले हामी बच्चाहरूलाई सम्झाइरहनु भएको छ। हामी आत्माले यो पुरानो शरीर छोडेर फेरि गएर नयाँ लिनेछौं। अहिले हामी श्याम छौं फेरि सुन्दर बनेछौं। सुन्दरबाट श्याम बनेछौं। ८४ जन्म लाग्छ। फेरि बाबाले काम चिताबाट उतारेर ज्ञान चितामा बसाएर गोल्डेन एजको मालिक बनाइदिनु हुन्छ। बेहदका बाबाले अवश्य बेहदको वर्सा दिनु हुन्छ नि। बाबा त उच्च भन्दा उच्च हुनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ- बच्चाहरूको लागि वैकुण्ठको सौगात ल्याएको छु। हत्केलामा स्वर्ग ल्याएको छु। सेकेन्डमा तिमी साक्षात्कार गर्न सक्छौ। कति धेरै ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू छन्। अवश्य ब्रह्माका बच्चाहरू हुन् र शिवबाबाको नाति-नातिना हुन्। तिमीले भन्दछौ- हामी शिवबाबाबाट वर्सा लिन्छौ। उहाँ नै सर्वका सद्गतिदाता हुनु हुन्छ। राजयोग सिकाउनु हुन्छ। निराकारले कसरी सिकाउनु हुन्छ, त्यसैले अंगहरूद्वारा पढाउनु हुन्छ। सृष्टि चक्रको ज्ञान दिनु हुन्छ। जसलाई परम आत्मा (सुप्रिम सोल) भनिन्छ उहाँको नै सारा महिमा छ। ज्ञानका सागर, पतित-पावन उहाँ हुनु हुन्छ भने अवश्य आउनु पर्छ। तिमीलाई पनि मास्टर सुप्रिम अथवा पावन बनाउनु हुन्छ। उहाँ हुनु हुन्छ बेहदका बाबा जसलाई सबै भक्तहरूले बोलाउँछन्। सबै भक्तहरूको बाबा उहाँ भगवान् हुनु हुन्छ- परमपिता परमात्मा। यदि उहाँलाई सर्वव्यापी भनिदियो भने त वर्सा कसरी मिल्न सक्छ? मनुष्यलाई भगवान भन्न सकिदैन। कृष्णलाई पनि दैवी गुणधारी मनुष्य भनिन्छ, उनी हुन फस्ट प्रिन्स। सबैले उनलाई झुलामा झुलाउँछन्। शिवबाबालाई कहिले पनि झुलाउँदैनन्ला किनकि उहाँ कहिले बच्चा बन्नु नै हुन्। सम्झाउनको लागि साक्षात्कार गराउनु हुन्छ- म तिम्रो बच्चा हुँ। तिमी मलाई आफ्नो बच्चा (वारिस) बनाउँछौ, बलिहार जान्छौ भने म पनि बलिहार जानेछु। बलिहार जान्छौ भने मानौ म तिम्रो बालक भएँ।

मनुष्यहरूमा कति अन्धश्रद्धा छ जहाँ-तहाँ शिर झुकाइरहन्छन्। यसलाई भनिन्छ खेलौना (गुडिया) को पूजा। नवरात्रिमा धेरै मूर्तिहरू बनाउँछन्। उनको कर्तव्यको बारेमा कसैलाई थाहा छैन। ४- भुजा (हात) भएकी देवी कहाँ हुन्छिन् र! अनि फेरि तलवार आदि पनि दिन्छन्। देवताहरू हिंसक कहाँ हुन्छन् र! शास्त्रवादीहरूले उनलाई पनि हिंसक बनाइदिए। नेपालमा पनि कालीलाई पुज्दछन् फेरि यस्तो कहाँ हुन्छिन् र! मम्मा यस्ती कालो जिब्रो निकालेको कहाँ छिन् र! मनुष्य त मनुष्य नै हुन्छन्। ब्रह्मा-विष्णु-शंकर हुन सूक्ष्मवतनवासी। अरू कुनै चीज नै छैन, ८-१० भुजा भएका कहाँबाट आए। यी सबै भक्तिमार्गका अलङ्कार बनाउँछन्। पैसा कमाउनको लागि केही त चाहिन्छ नि। फेरि भिन्न-भिन्न

किसिमका चित्र बसेर बनाउँछन्। यहाँ हेर सुन्दर (गोरो) कृष्णको मन्दिर, त्यहाँ हेर कालो कृष्णको मन्दिर। कारण त हुनुपन्यो नि। कति अन्धश्रद्धा छ! अब भक्तिमार्ग खतम भएर ज्ञानमार्ग जिन्दावाद हुन्छ। तर समय थोरै छ सबैले मर्नु अवश्य छ, पुत्र-नाति-नातिना वारिस बन्ने छैनन्। त्यहाँ तिमीलाई ज्ञान नै रहँदैन—संगममा हामीले राजाईको लागि यो पुरुषार्थ गरेका थियौं। त्यहाँ त पवित्र सृष्टि चल्छ। यहाँ तिमीलाई थाहा छ—अवश्य हामी बाबाको राजधानीका हकदार हौं। त्यहाँ यो थाहा हुँदैन, कुनचाहिँ कर्म गरेका थियौं, कसरी बनियो—यो सबै भुलिहाल्छन्। त्यहाँ पतित हुँदैनन् जसकारण पावन बन्नको लागि गुरुको आवश्यकता परोस्। पिताले खुट्टा धोएर बच्चाहरूलाई गद्दीमा बसाउँछन्। गुरु चाहिन्छ सद्गतिको लागि। त्यहाँ त छ नै सद्गति। गुरुको आवश्यकता छैन। बाबा भन्नुहुन्छ—आफूलाई आत्मा सम्झ, देह-अभिमानमा नरहनु। म आत्मा अहिले डाक्टरको रूपमा छु, म आत्मा प्रशासन अधिकारी हुँ फेरि यो शरीर छोडिसके पछि थाहा छैन के बन्नेछु? हामी यस शरीरद्वारा पढ्छौ। आत्माले नै यी अंगद्वारा पढ्छ, आत्माले नै सुन्छ—यो बुझ्नु पर्ने कुरा हो नकि दन्त्य कथाहरू हुन्।

बाबा भन्नुहुन्छ—यो सारा दुनियाँ चिहान (कब्रिस्थान) हुनु छ। अब जाग, नत्र सृष्टिमा आगो लाग्ने समय हाय-हाय गर्नेछन्। तर केही पनि गर्न सक्ने छैनन्। कालले खान्छ, त्राहि-त्राहि गर्दै रहने छन्। सजाय पनि धेरै खान्छन्। अहिले हामीले पापहरूको खाता समाप्त गरेर पुण्यको खाता जम्मा गर्नु छ। सुरु देखि २१ जन्मको लागि जम्मा गर्नु छ। जम्मा हुन्छ बाबाको याद गर्नाले। पुरानो खाता चुक्ता हुनु पर्छ। ज्ञान कति सहज छ। तिम्रो सधैं कति कमाई हुन्छ। जति जो याद गर्छन् स्वदर्शन चक्र घुमाउँछन् त्यति अथाह कमाई गर्छन्, अनगिन्ती। त्यहाँ कुनै गन्ती कहाँ हुन्छ र! अहिले झुपडीमा बसेका छौ, फेरि महलमा बस्नेछौ। फरक त पर्छ हैन—झुपडी र महलमा। ब्रह्माद्वारा नयाँ दुनियाँको स्थापना पूरा भएपछि पुरानो दुनियाँको विनाश हुन्छ। अहिलेको कुरा हो नि। राजधानीको स्थापना हुन्छ, फेरि जसले जति पुरुषार्थ गन्यो सो गन्यो, फेरि विनाश हुन्छ। त्यसैले अब लापर्बाही गर्नुहुँदैन। बिहानै उठेर यादमा बस्नु पर्छ। जति यादको चार्ट राख्छौ त्यति राम्रो हुन्छ फेरि त्यति नै उच्च पद मिल्छ। शिवबाबाको गलाको हार बन्छौ। दिल दर्पणमा हेर्नु छ, म लक्ष्मी-नारायणलाई वरण गर्न लायक बनेको छु? मैले बाबा-मम्मा समान सेवा गरेको छु? भिन्न-भिन्न प्रकारका फूल छन्। यो बागवान बाबाको मानव बगैँचा हो। भन्नुहुन्छ, हेर—कुमारका, मनोहर कति राम्रा-राम्रो फूल छन्! यी रतन ज्योति हुन्। बाबा यस बगैँचालाई देख्नुहुन्छ फेरि त्यस बगैँचामा गएर फूलहरू हेर्नुहुन्छ। बागवानले जाँच गर्नुहुन्छ फूलहरूको, त्यसैले बच्चाहरूले अनुसरण गर्नु पर्छ—नम्बर वन, दुई नम्बर फूल को-को छन्? त्यस्तै बन्नु पर्छ। २१ जन्मको लागि राजाई पद पाउनु सानो कुरा कहाँ हो र! धेरै सुख हुन्छ। विश्वको मालिक बन्नु छ। यो स्कुल हो। त्यस लौकिक (जिस्मानी) पढाइको साथमा यो रूहानी पढाइ पढ। शिक्षकको सधैं राम्रो चाल-चलन हुन्छ। इमानदार हुन्छन्। स्कुलमा अन्धश्रद्धाको कुरा हुँदैन। त्यहाँ व्यारिस्टरी पढ्छन्, इन्जिनियरिङ पढ्छन्। यहाँ तिमी राजाको पनि राजा बन्नको लागि पढ्छौ। संन्यासी त भन्छन् ईश्वर सर्वव्यापी हुनु हुन्छ। खेलै खत्तम। बेहदका बाबा बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ—बच्चे, यो अन्तिम जन्म पवित्र रहनु। तिमी धेरै सेवा गर्न सक्छौ। त्यहाँ पनि शिक्षा विभाग हुन्छ। यो पनि ईश्वरीय शिक्षा विभाग हो। तिमी बच्चाहरू हौ

२०७५ भाद्र १३ बुधवार २९-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
राजक्रषि। उनीहरू त घरबार छोडिदिन्छन्। तिमी घरमा रहेर सारा दुनियाँको त्याग गर्छौ। तिम्रो बुद्धिमा
अब नयाँ दुनियाँ छ, जुन बाबाले नै बनाउनु हुन्छ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी मलाई याद गर, यो
पुरानो दुनियाँ खतम हुन्छ। यो रूहानी कलेज अथवा हस्पिटल पनि धेरै ठूलो छ, जसबाट तिमी
एवरहेल्दी, एवरवेल्दी बन्छौ। घर-घरमा तिमी यो हस्पिटल वा कलेज खोल्न सक्छौ, यसमा खर्च केही
पनि छैन। केवल तीन पाउ पृथ्वी भए हुन्छ। अच्छा—

माता-पिता, बापदादाका मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बिहान सबेरै उठेर यादमा अवश्य बस्नु छ, यसमा लापर्बाही गर्नु छैन। पुण्यको खाता जम्मा
गर्नु छ।
- २) लक्ष्य उद्देश्यलाई बुद्धिमा राखेर असल चाल-चलन धारण गर्नु छ। रूहानी पढाइ अवश्य
पढ्नु छ। अन्तर्मुखी भएर रहनु छ।

वरदानः— न्यारा र प्यारापनको विशेषताद्वारा बाबाको प्रिय बन्ने निरन्तर योगी भव

म बाबाको कति प्यारो छु— यसको हिसाब न्यारापनबाट लगाउन सक्छौ। यदि थोरै मात्र
न्यारापन छ, बाँकी फँस्दछौ भने प्यारो पनि त्यति नै हुनेछौ। जो सदा बाबाको प्यारो छ
उसको लक्षण हो स्वतः याद। प्यारो चीजको स्वतः र निरन्तर याद भइरहन्छ। त्यसैले यो
कल्प-कल्पको प्रिय चीज बाबा नै हो। यस्तो प्रिय वस्तुलाई कसरी भुल्न सक्छौ! भुल्छौ तब
जब बाबा भन्दा पनि अधिक कोही व्यक्ति वा वस्तुलाई प्रिय बुझ्न थाल्छौ। यदि सदा
बाबालाई प्रिय सम्झन्छौ भने निरन्तर योगी बन्छौ।

स्लोगनः— जो आफ्नो नाम, मान र शानको त्याग गरेर बेहद सेवामा रहन्छ ऊ नै परोपकारी हो।